

АНТИПО́ДИ (грец. ἀντίποδες, букв. — звернені ногами до ніг) — клітини, що містяться на протилежному від яйцевого апарату кінці зародкового мішка покритонасінних рослин. Вкриті дуже тонкими оболонками або голі. Їх кількість коливається від 1 до 300 (найчастіше 3); у деяких рослин відсутні. Розростаючись, сприяють переміщенню поживних речовин від тканин насінного зачатка до зародка. Учасі в заплідненні не беруть і згодом відмирають. Виділяють оптичні антиподи — речовини, молекули яких асиметричні, подібні одна до одної, як предмет до свого дзеркального відображення. Кожній такій молекулі від-

повідають антиподи з такими ж фізичними і хімічними властивостями; відрізняються протилежним напрямом (знаком) обертання площини поляризації світла та різним відношенням до них інших речовин. Часто містяться в природних речовинах, напр., в оксикислотах, вуглеводах. До оптичних антиподів зараховують також енантіоморфні форми окремих кристалів, напр., кварцу.

Цим терміном називають мешканців діаметрально протилежних пунктів земної кулі, у переносному значенні — осіб чи соціальні групи, які мають протилежні погляди, характери, інтереси.

Л. І. Шарапа

Бібліографічний опис:

Антиподи / Л. І. Шарапа // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42907>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).